

познаваше нищо за това Писаніе : зимашь го въ рѣцѣ-тъ си, и почнувашь да преобърщашь лѣстіе-ты му, и да разгледувашь живописанія-та му, и послѣ да го подмиѣташь, и да играешь съ него. Тогава азъ ти казахъ: Не трѣбува да играешь съ тѣѣхъ книгѣхъ: можешь да преминувашь време-то си и да играешь съ други-ты книги, ако ты не повреждавашь: съ тѣѣхъ обаче книгѣхъ никѣга не трѣбува да играешь: тая книга е на Бога, коѣкто ни той даде да ны научи за себеси: она има голѣмъ разликъ отъ всичкы-ты други книги на свѣтъ-тъ: она е най добра отъ всичкы-ты: не трѣбува да ѣхъ употреблявашь, както употреблявашь други-ты книги. Не трѣбува да играешь съ неѣхъ, та да ѣхъ имашь за смѣхъ. Колкото пѣти ѣхъ хващашь трѣбува да смеєлишь: колко е она добра книга, че Богъ ти говори чрезъ неѣхъ. И колкото пѣти ѣхъ прочитаешь, трѣбува да ѣхъ прочитаешь съ вниманіе, и честь, и да призывашь Бога да ти помогне да ѣхъ разумѣешь. Всякога трѣбува да размышлявашь, и да ся разговаряшь за неѣхъ, да ѣхъ прочитаешь, и да ѣхъ употреблявашь съ способъ много различенъ отъ други-ты книги. Това Писаніе е книга-та Божія: тя е свята книга.

И. Мамо, надѣвамъ ся че ще помнѣхъ това, и че ще употреблявамъ това Писаніе като святѣхъ книгѣхъ, и ще рѣкѣхъ на братовчеткѣхъ си Иванкѣхъ да прави и она така.

М. Така наричаме, сыне мой, и цѣрквѣхъ-тѣхъ